Lietas Nr. 11261025117

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

2017.gada 20.jūlijā

Liepājas tiesa, šādā sastāvā:
tiesnesis R.Jūrmalis
piedaloties prokuroram M.Grīnvaldam

izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu /pers.B/, personas kods /personas kods/, **apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas.**
Tiesas sēdē tiesa,

k o n s t a t ē j a:

/pers.B/ izdarīja zādzību nelielā apmērā, un konkrēti: 2017.gada 27.februārī ap plkst. 19.00 /pers.B/, atrodoties dzīvoklī Siļķu ielā /adrese/, Liepājā, mantkārīgu tieksmju mudināta un nolūkā prettiesiski iegūt svešu mantu, no sekcijas paņēma /pers. A/ piederošo sudraba ķēdīti 15 *euro* vērtībā ar kulonu 30 *euro* vērtībā un no dzīvokļa aizgāja, tādējādi /pers.B/nozaga /pers. A/ piederošo mantu par kopējo vērtību 45 *euro*.

Ar šādām savām darbībām /pers.B/izdarīja **Krimināllikuma 180.pantā pirmajā daļā** paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Apsūdzētā /pers. B/ tiesas sēdē savu vainu viņiem izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas atzina pilnībā pie tanī minētiem apstākļiem un izdarīto nožēloja. Lūdza tiesas izmeklēšanā pierādījumu pārbaudi neveikt.
Prokurors M.Grīnvalds, cietusī /pers. A/ pievienojās viedoklim par pierādījumu pārbaudes neveikšanu tiesas izmeklēšanā.

Pārbaudot lietas materiālus, tiesai nav šaubu par apsūdzētās vainu inkriminētā nozieguma izdarīšanā un ņemot vērā procesa dalībnieku viedokli, tiesa, izskaidrojot pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu, nolemj pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā neveikt.
Tiesa uzskata, ka apsūdzētās vaina viņai izvirzītajā apsūdzībā ir pierādīta pilnībā, viņas darbības pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas ir kvalificētas pareizi un viņa ir sodāma. Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 527.panta trešajai daļai, šajā gadījumā pierādījumu analīze un to uzskaitījums nav nepieciešams.
Nosakot apsūdzētajai sodu, tiesa vadās no Krimināllikuma 35. un 46.panta - ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, apsūdzētās personību, viņas atbildību ietekmējošos apstākļus.
Krimināllikuma 180.panta pirmā daļa paredz sodu ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu.
Saskaņā ar Krimināllikuma 35.panta pirmo daļu, kriminālsods ir piespiedu līdzeklis, ko valsts vārdā piespriež tiesa personai, kas ir vainīga noziedzīga nodarījuma izdarīšanā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu, apsūdzētā /pers. B/ ir izdarījusi mazāk smagu noziegumu.
Apsūdzētā agrāk sodīta, pēdējo reizi Liepājas tiesā 2014.gada 3.janvārī pēc Krimināllikuma 193.panta ceturtās daļas un 180.panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem nosacīti, ar pārbaudes laiku uz 2 gadiem un piespiedu darbu uz 60 stundām. Sodāmība dzēsta (lietas 39.- 40., 50.-52. 1apa); agrāk saukta pie administratīvās atbildības (lietas 36.-38., 53. lapa), pēdējo trīs gadu laikā vairākkārt par alkoholisko dzērienu lietošanu vai atrašanos sabiedriskā vietā alkohola reibumā cilvēka cieņu aizskarošā izskatā, neviens no piemērotajiem naudas sodiem nav nomaksāts. Lietas materiālos ir informāciju, ka apsūdzētā nestrādā. Pati sniedza ziņas, ka apzinoties alkoholisma problēmas, esot pierakstījusies pie narkologa uz konsultācijām. Apsūdzētās meita cietusī /pers. A/ sniedza ziņas, ka apsūdzētā reāli uzturas pie viņiem, nevis lietā drošības līdzeklī norādītajā adresē, kur dzīvo arī viņas vecmāmiņas un mazgadīgais apsūdzētās dēls. Ģimene atrodas sociālo dienestu un bāriņtiesas uzraudzībā, jo vecmāmiņa ir iecelta par mazgadīgā aizgādni. Neskatoties uz to, apsūdzētā turpinot lietot alkoholu, ko dara regulāri, jau sākot no cietušās bērnības, pie apsūdzētās bieži nākot tādi paši alkoholiķi, rīkojot skandālus, dēļ kā bieži esot spiesti saukt policiju. Tas nelīdzot uz ilgu laiku, jo pēc administratīvās aizturēšanas, vai nogādāšanas policijas iestādē apsūdzētā savas darbības turpinot. No policijas sniegtajām ziņām (lietas 47-48.lapa) secināms, ka viņa sistemātiski neievēro lietā piemērotā procesuālā piespiedu līdzekļa nosacījumus, jau no 2017.gada 25.maija vairs nepiesakoties vienu reizi nedēļā policijas iestādē.

Par apsūdzētās /pers. B/ atbildību mīkstinošu apstākli, saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, atzīstama tās atzīšanās izdarītajā un izteiktā nožēla. Viņas rīcībā atbildību pastiprinoši apstākļi lietā netiek konstatēti.
Krimināllikuma 46.panta otrās daļas noteikumi paredz, ka nosakot soda veidu, ņemami vērā izdarītā nozieguma raksturs, radītais kaitējums un vainīgā personība, savukārt par tā apmēru noteicošie kritēriji, saskaņā ar šī paša panta trešo daļu, tiesai jāņem vērā tā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.
Apsūdzētai nav savu pastāvīgu materiālu ienākumu, līdz ar ko nav iespējams tai noteikt sodu naudas soda veidā. Arī iepriekš viņa bijusi sodīta ar piespiedu darbu, bet tas nav atturējis viņu no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Lai gan Šaiduļinas agrākā sodāmība dzēsta, ņemot vērā nozieguma raksturu, viņas personu raksturojošo datu kopumu, tiesa uzskata, ka viņai izņēmuma kārtā ir nosakāms sods īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā.

Krimināllikuma 35.pantā likumdevējs ir definējis tā mērķi, nosakot, ka tā nolūks ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziegumu, resocializēt sodīto personu un panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no jaunu noziegumu izdarīšanas. Tiesa uzskata, ka nav panākts soda mērķis, jo pēc iepriekšējām sodāmībām, tai skaitā par mantiska rakstura noziegumiem, apsūdzētā nav resocializēta, kā arī nav panākta tās sapratne nepieciešamībai atturēties no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Persona ved antisociālu dzīves veidu, turpina lietot alkoholu, nestrādā, turklāt dzīvojot ģimenē, nekaunīgi izdarījusi sev tuviem cilvēkiem piederošu mantu zādzību.

Nosakot soda apmēru, konstatējot apsūdzētās atbildību mīkstinošu apstākli un nekonstatējot nevienu atbildību pastiprinošu apstākli, tiesa uzskata, ka viņai piemērojams sods no sankcijā paredzētā minimālā līdz vidējam apmēram.

Pirmstiesas procesā apsūdzētā /pers.B/aizturēta 2 0.gada 710.aprīlī, atbrīvota 2017.gada 12.aprīlī, kad viņai piemērots drošības līdzeklis- pieteikšanās noteiktā laikā policijas iestādē (lietas 26.-29.lapas).

Krimināllietā cietusī /pers.A/ pieteikusi mantiskā kaitējuma kompensāciju 30 *euro* apmērā (lietas 13.lapa), ko tiesa atzīst par pamatotu un apmierināmu.

Izlemjot jautājumu par kaitējuma kompensācijas pieteikumu, tiesa pamatojās uz Kriminālprocesa likuma 350., 351., 352., 353.pantu. Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu ir radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu. Šī pantā otrajā daļā ir noteikts, ka kompensācija ir kriminālatiesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā brīvprātīgi vai uz tiesas nolēmuma pamata. Savukārt Kriminālprocesa likuma 352.panta ceturtajā daļā ir noteikts, ka kaitējuma nodarītājs var labprātīgi piekrist cietušā noteiktajam kompensācijas apmēram, vai viņi var to noteikt, savstarpēji vienojoties. Kā arī saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 353.panta pirmās daļas 1.punktu, tiesa pienākumu samaksāt kompensāciju var uzlikt pilngadīgam apsūdzētajam, kas atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā.

Tiesa atzīst, ka cietušās /pers. A/ kaitējuma kompensācijas pieteikums par mantisko zaudējumu 30 *euro* apmērā ir apmierināms pilnībā, jo kaitējuma kompensācija ir pierādīta un pamatota, cietušajai nodarīta ar apsūdzētās /pers. B/ prettiesisko darbību – zādzības rezultātā, apsūdzētā to atzīstot, līdz šim brīdim nav atlīdzinājusi.

Saskaņā ar Civillikuma 1779.pantu, katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis. Tādējādi no /pers. B/ par labu cietušai /pers. A/ ir piedzenama kaitējuma kompensācija par mantisko zaudējumu 30 *euro* apmērā.

Lietiskie pierādījumi lietā (lietas 45.lapa) – lombarda orderis Nr.BH 00299 uzglabājas pie krimināllietas materiāliem; sudraba ķēdīte 24.03.2017. pret parakstu atdota /pers. A/.

Ņemot vērā iepriekš minēto un vadoties no Kriminālprocesa likuma 511., 512., 514., 520., 528., 529.pantu tiesa,

n o s p r i e d a:

atzīt par vainīgu **/pers. B/** pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas un **sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1** (vienu) **mēnesi.**

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu aizturēšanas laiku no 2 0 .gadā 10.aprīļa līdz 2017.gada 12.aprīlim (3 dienas), ieskaitīt soda izciešanā.

/pers. B/ piemēroto drošības līdzekli - pieteikšanās noteiktā laikā policijas iestādē, atstāt līdz spriedums stājas likumīgā spēkā.

Lietiskie pierādījumi – lombarda orderis Nr.BH 00299 uzglabājams pie krimināllietas materiāliem, sudraba ķēdīte uzskatāma par atdotu tās īpašniekam.

Piedzīt no /pers. B/ par labu /pers. A/ materiālā kaitējuma kompensāciju 30 *euro (*trīsdesmit *euro*) apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt/ protestu iesniegt 10 dienu laikā apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesā, sūdzību / protestu iesniedzot Liepājas tiesā.

Tiesnesis R.Jūrmalis